

jeg mene, at man ogsaa kunde have faaet Materialer til Udvidelse af Esbjerg Havn, hvis man havde Villie til at skaffe disse Materialer til Veje. Esbjerg er vel nok den By, som i de sidste Aar har haft den største Procentdel af arbejdsløse, og der er sikkert øst Hundrettusinder ud til Arbejdsløshedsunderstøttelse i denne By. Alle maa sikkert erkende, at det havde været adskilligt bedre, om der var taget fat paa produktivt Arbejde, saa at en Del af disse Folk i Stedet for at modtage Arbejdsløshedsunderstøttelse kunde være kommet til at arbejde, saa at Havnearbejderne kunde have været færdige og Havnen i Orden.

Da vi for et Par Aar siden her i Rigsdagen drøftede vore Trafikforhold og vedtog de store Statsbane- og Privatbaneanlæg, drøftede vi ogsaa disse Forhold. Jeg erindrere, at jeg ved Behandlingen af disse Jernbanelove fremhævede den overordentlig store Betydning, det vilde have for vort Lands økonomiske Udvikling, at vi ved Krigens Afslutning stod med gode Trafikforhold, saaledes at vi var i Stand til at tage Konkurrencen op med vore Nabolande paa dette Omraade; og jeg husker, at den højtærede Trafikminister gav mig Ret i dette og ganske sluttede sig til, hvad jeg i saa Henseende havde fremført. Det er derfor med stor Beklagelse, jeg har set paa, hvorledes der er smølet med Arbejdet paa Gennemførelsen af disse Havneanlæg, jeg kunde sige: det Havneanlæg, som er af den største Betydning ikke blot for Esbjerg, men for hele Jylland.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne en Ting, som jeg ikke bebrejder Ministeren, men som jeg glæder mig over. Det er, at der som 4de Bidrag til Anlæg af de Fiskerihavne paa Vestkysten, som vi vedtog for 2—3 Aar siden, er opført et Beløb paa 2 450 000 Kr. Arbejderne er vist allerede godt i Gang med Anlægene oppe ved Hirtshals, og det er at haabe, at der ogsaa kommer Gang i Arbejdet ved Helshage. Men jeg vil dog sige til den højtærede Trafikminister, at det forekommer mig at være nødvendigt, at Esbjerg Fiskerihavn, hvortil Bevillingerne foreligger fra 5—6 Aar tilbage, bliver færdig og bliver færdig i en nær Fremtid — og at man derefter fortsætter med Arbejdet paa de andre Fiskerihavne —, idet det er af den største Betydning for Fiskeriet at faa Havneforholdene i saa god en Orden som muligt. Fiskeriet havde en Guldalder under Krigen gennem et Aarstid eller to, men nu er Vanskelighederne jo store. Afsætningsmarkedet er ikke godt for Fiskerne. I det

hele taget er Erhvervsvilkaarene for dem daarligere, og derfor gælder det om, at Statsmagten skaber dem saa gode Betingelser for deres Erhverv som muligt. Der er ingen Tvivl om, at Fiskerierhvervet, hvis der skabes virkelig gode Vilkaar for det, har Fremtidsmuligheder, og vi bør jo under vor økonomiske Lovgivning være med til at skabe saa gode Vilkaar som muligt for de forskellige Erhverv i Landet, ogsaa for Fiskeriet.

Der er en anden Bemærkning, jeg vil gøre til den højtærede Trafikminister vedrørende en af Privatbanerne, Troldhede—Kolding—Vejen. Det er vistnok den Bane, der gaar gennem de rigeste Tørveegne her i Landet. Der er næsten hele Vejen en ganske overordentlig stor Tørveindustri, og det er Tørv, som er et fortrinligt Brændselsmateriale. Det er vel nogle af de bedste Tørv, der findes her i Landet. Nu er den Bane saaledes stillet og har været det i det sidste Aar, at den langt fra har kunnet transportere alt, hvad der er produceret i disse Egne, og det er i høj Grad beklageligt, fordi der har været god Brug for dette fortrinlige Brændselsmateriale. Der ligger i disse Egne mange Millioner af Tørv, som man ikke er i Stand til at faa transporteret bort. Dette har bragt mig paa den Tanke, om Staten ikke burde overveje muligvis selv at overtage den Bane. Denne Bane har Tilslutning til Statsbanerne overalt, i Troldhede, i Grindsted, i Kolding og i Vejen, og Staten er interesseret i den med $\frac{2}{3}$ af alt, hvad Banen har kostet. Det er da et Spørgsmaal, om det ikke var klogt af Staten at overveje, om den ikke burde overtage denne Bane og derigennem skabe Adgang til at faa udnyttet de rige Muligheder, som ligger i Tørvemoserne derude. Der er ingen Tvivl om, at Brændselsmaterialerne i de kommende Aar vil blive dyre, maaske lige saa dyre som nu, det ved vi ikke. At Kul, Koks o. s. v. vil blive langt dyrere i den kommende Tid, end de har været tidligere, er vi alle klare over, og saa var det ikke af Vejen at tænke paa at søge udnyttet i saa stor Udstrækning som muligt de virkelig gode Brændselsmaterialer, vi har. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister at overveje dette Forhold. Det er ikke, fordi jeg personlig eller kredsmæssig paa nogen Maade har Interesse i det, men ud fra rent almindelige Synspunkter, at jeg er kommet til at overveje disse Forhold.

For øvrigt maa jeg sige, at jeg glæder mig over, at den højtærede Trafikminister har faaet opført saa store Beløb paa § 26,